

UZASADNIENIE

W pozwie w postępowaniu upominawczym z dnia 18 października 2013 roku powódka (...) Spółka Akcyjna Ł. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) w S.K. kwoty 93.812,42 złotych wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 25.000,00 złotych od dnia 30 lipca 2013 roku, od kwoty 66.903,39 złotych od dnia 13 sierpnia 2013 roku, a od kwoty 1.909,03 złotych od dnia wytoczenia powództwa, Nadto, wniosła o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że pozwany pozostawał z powódką w stałych stosunkach handlowych i w dniach 19 czerwca i 3 lipca 2013 roku zakupił u niej towary za łączną kwotę 102.478,07 złotych. Następnie, odebrał te towary. Zapłata za faktury wystawione na poczet przedmiotowych zakupów winna nastąpić odpowiednio do dnia 29 lipca i 12 sierpnia 2013 roku. W dniu 26 września 2013 roku pozwany zapłacił część należności w kwocie 10.574,68 złotych. Jednak wskutek zapłaty po terminie, powstały odsetki za opóźnienie w kwocie 222,21 złotych. Wierzytelności wynikające z faktur zostały przeniesione na (...) Sp. z o.o. w W.. Pozwany nie zapłacił pozostałej należności z faktur, ani faktorowi, ani powódce, dlatego też (...) Sp. z o.o. pismem z dnia 1 października 2013 roku poinformowała pozwanego, że przeniosła zwrotnie na powódkę wierzytelności wynikające z przedmiotowych faktur. Tym samym powódka stała się uprawniona do dochodzenia przez Sądem należności przysługujących jej od pozwanego. Wobec braku uregulowania należności, powódka wezwała pozwanego do dobrowolnej zapłaty zadłużenia. Z uwagi na to, że pozwany wcześniejsze faktury regulował z opóźnieniem, powódka wystawiła notę odsetkową na kwotę 1.686,82 złotych. Należności z noty pozwany również nie zapłacił dobrowolnie, dlatego powódka objęła wezwaniem do zapłaty także należności z tego tytułu.

(pozew k. 2-4)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 20 listopada 2013 roku, sygn. akt GNe 1318/13, Sąd Okręgowy w Łodzi, X Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty k. 56)

W dniu 3 grudnia 2013 roku pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty. Wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pozwany nie zakwestionował faktu zakupu i odebrania od powódki towarów objętych przedmiotowymi fakturami. Wskazał jednak, że wobec faktu, iż uzyskana przez niego zwiększona skala zamówień z kontrahentami zagranicznymi spowodowała wydłużone terminy realizacji kontraktu, pozwany zwrócił się do powódki z propozycją przedłużenia ustalonych terminów płatności. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez strony, pozwany zobowiązał się do zapłaty objętej pozwem kwoty w terminie do dnia 25 marca 2013 roku. Na dzień otrzymania pozwu, pozwany uregulował już częściowo swoje zobowiązania w stosunku do powódki, dokonując w dniu 17 października 2013 roku płatności w kwocie 25.000,00 złotych.

(sprzeciw k.63-64)

W odpowiedzi na sprzeciw powódka cofnęła powództwo w zakresie kwoty 35.903,39 złotych i wniosła o zasądzenie odsetek ustawowych: od kwoty 25.000,00 złotych od dnia 30 lipca 2013 roku do dnia 17 października 2013 roku oraz od kwoty 10.903,39 złotych od dnia 13 sierpnia 2013 roku do dnia 2 grudnia 2013 roku, jak również wniosła o zasądzenie kwoty 56.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 1.909,03 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. W zakresie kosztów procesu stanowisko powódki pozostało bez zmian.

(odpowieź na sprzeciw k. 75-77)

Na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2014 roku strona powodowa zmodyfikowała powództwo w ten sposób, że cofnęła powództwo w zakresie kwoty 11.000,00 złotych i wniosła o zasądzenie odsetek od tej kwoty od dnia 13 sierpnia 2013 roku do dnia 20 stycznia 2014 roku. Nadto, wniosła o zasądzenie odsetek ustawowych: od kwoty 25.000,00 złotych od dnia 30 lipca 2013 roku do dnia 17 października 2013 roku, od kwoty 10.903,39 złotych od dnia 13 sierpnia 2013 roku do dnia 2 grudnia 2013 roku, jak również wniosła o zasądzenie kwoty 45.000,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 1.909,03 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 18 października 2013 roku do dnia zapłaty. W zakresie kosztów procesu stanowisko powódki pozostało wciąż bez zmian.

(e-protokół rozprawy z dnia 23 kwietnia 2014 roku (k. 100v.), czas nagrania: 00:03:42)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka Akcyjna Ł.sprzedala (...) w S.K.wyroby stalowe. Z tego tytułu powodowa Spółka wystawiła pozwanemu następujące faktury VAT:

- 1) w dniu 19 czerwca 2013 roku fakturę nr (...) na kwotę 35.574,68 złotych płatną do dnia 29 lipca 2013 roku
- 2) w dniu 3 lipca 2013 roku fakturę nr (...) na kwotę 9.971,61 złotych płatną do dnia 12 sierpnia 2013 roku,
- 3) w dniu 3 lipca 2013 roku fakturę nr (...) na kwotę 56.931,78 złotych płatną do dnia 12 sierpnia 2013 roku.

Towar objęty przedmiotowymi fakturami został wydany pozwanemu.

(faktury VAT k. 29-30, 34, 36-37, dokumenty wydania k. 31, 35, 38, zeznania świadka E. K., e-protokół rozprawy z dnia 23 kwietnia 2014 roku (k. 100v.), czas nagrania: 00:14:27, 00:14:32, 00:14:50, 00:15:05, 00:15:31)

Z uwagi na fakt, że wcześniejsze faktury VAT, nie objęte przedmiotowym sporem, pozwany realizował z opóźnieniem, powódka wystawiła pozwanemu w dniu 1 lipca 2013 roku notę odsetkową nr (...) na kwotę 1.686,82 złotych.

(nota odsetkowa k. 39, faktury VAT k. 40-45, wyciąg z rachunku bankowego powódki k. 46)

W dniu 26 września 2013 roku pozwany dokonał przelewu na konto powódki kwoty 10.574,68 złotych z tytułu faktury VAT nr (...). Wskutek zapłaty po terminie w/w kwoty, powódka wyliczyła odsetki za opóźnienie w kwocie 222,21 złotych.

(potwierdzenie dokonania przelewu bankowego k. 32, wyliczenie odsetek k. 33)

Wierzytelności wynikające z w/w faktur VAT zostały przeniesione przez powódkę na (...) Sp. z o.o. w W.. Jednakże w dniu 1 października 2013 roku spółka (...) poinformowała powódkę, że w wyniku wyłączenia firmy powódki z umowy factoringowej nr (...), dokonała cesji zwrotnej wszystkich istniejących wierzytelności na rzecz powódki. W związku z powyższym od dnia niniejszego pisma wszelkie płatności związane z dostarczonymi towarami lub wykonanymi usługami prosi kierować na wskazany przez powódkę numer rachunku bankowego.

(okoliczność bezsporna, a nadto: pismo z dnia 1 października 2013 roku k. 47, zeznania świadka E. K., e-protokół rozprawy z dnia 23 kwietnia 2014 roku (k. 100v.), czas nagrania: 00:17:59)

W dniu 1 października 2013 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 104.164,89 złotych wraz z ustawowymi odsetkami z tytułu przedmiotowych faktur VAT, jak również z tytułu noty odsetkowej wystawionej w dniu 1 lipca 2013 roku na kwotę 1.686,82 złotych za uregulowanie wcześniejszych faktur VAT z opóźnieniem.

(wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 48-50)

W dniu 17 października 2013 roku pozwany dokonał na rzecz powódki płatności w brakującej kwocie 25.000,00 złotych na poczet faktury VAT nr (...). Natomiast w dniu 2 grudnia 2013 roku pozwany uregulował należność wynikającą z faktury VAT nr (...) w pełnej kwocie 9.971,61 złotych. Również w tym samym dniu pozwany przelał na konto powódki kwotę 931,78 złotych z tytułu częściowej spłaty faktury VAT nr (...). W dniu 20 stycznia 2014 roku pozwany dokonał płatności kwoty 11.000,00 złotych na poczet faktury VAT nr (...).

(okoliczność bezsporna, a nadto: analiza zaszłości wg kontrahenta k. 78-79)

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy oparł się na dowodach z dokumentów załączonych do akt sprawy oraz zeznaniach świadka E. K.. Przedstawione wyżej okoliczności nie zostały w skuteczny sposób zakwestionowane przez stronę przeciwną do podnoszącej je.

Na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2014 roku Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków R. J. i Z. D. oraz wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z przesłuchania pozwanego w charakterze strony.

Stosownie do treści art. 227 k.p.c., przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Zgodnie zaś z treścią art. 217 § 3 k.p.c., sąd pomija (oddala) twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione. W utrwalonym orzecznictwie przyjmuje się, że wyjaśnienie okoliczności spornych następuje wówczas, gdy nie budzą one wątpliwości sądu. W sytuacji gdy okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione, prowadzenie postępowania dowodowego jest nie tylko zbędne, ale i niedopuszczalne.

W ocenie Sądu, okoliczności, na które mieliby zeznawać zgłoszeni przez pozwanego świadkowie zostały w sposób wystarczający wyjaśnione za pomocą pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym – zeznań świadka E. K., która wyraźnie wskazała, że podczas licznych rozmów telefonicznych przeprowadzanych z wiceprezesem zarządu strony pozwanej R. S. nie było mowy na temat wydłużenia terminu płatności spornych faktur. Ze strony pozwanego padały jedynie zapewnienia, że w najbliższych dniach należności zostaną uregulowane, jak również przedstawiane były powody opóźnień w terminowej spłacie zobowiązań. Ma to szczególne znaczenie wobec dalszych zeznań świadka, z których wynikało, że wszelkie wydłużenia terminów płatności każdorazowo odnotowywane są w systemie komputerowym, po uprzedniej zgodzie zarządu powodowej Spółki. Pozwana nie wylegitymowała się żadnym dokumentem, z którego można byłoby odczytywać wyrażenie takiej właśnie zgody na wydłużenie terminu płatności spornych faktur. Nie można zatem przyjąć, aby strona pozwana ustalała z powódką nowe, wydłużone terminy płatności.

Jeśli zaś chodzi o dowód z przesłuchania pozwanego w charakterze strony wskazać należy, że – po pierwsze – pozwany nie sformułował tezy dowodowej, która miałaby być dla Sądu wiążąca w zakresie okoliczności, na jakie należałoby przesłuchać stronę pozwaną. Abstrahując jednak od powyższego podnieść wypada, że nawet gdyby przyjąć, że przesłuchanie strony pozwanej miało się odbyć na okoliczność ustaleń poczynionych przez strony procesu, zgodnie z którymi pozwany zobowiązał się do zapłaty objętej pozwem należności w terminie do dnia 25 marca 2013 roku (na co wskazuje treść uzasadnienia sprzeciwu od nakazu zapłaty), przypomnieć trzeba, że wystawienie i realizacja przedmiotowych faktur miały miejsce kilka miesięcy później. Zatem data 25 marca 2013 roku nie mogła dotyczyć terminów realizacji tychże faktur. Uwagę tę odnieść należy również do wnioskowanego przez pozwanego dowodu z zeznań świadków R. J. i Z. D..

W ocenie Sądu, zawnioskowane dowody były nieprzydatne z punktu widzenia rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy i miały na celu jedynie przedłużenie toczącego się postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym jest, że strony łączyła umowa sprzedaży.

Stosownie do treści art. 535 k.c., przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Zgodnie z zawartą umową, powodowa Spółka sprzedała pozwanemu wyroby stalowe. Wystawiła faktury obejmujące ceny za sprzedane towary.

Nie jest kwestionowany fakt, że pozwany nie dopełnił podstawowego obowiązku, jaki na nim ciążył z tytułu zawarcia ze Spółką (...) umowy sprzedaży – nie zapłacił pełnej ceny za zakupione u powódki towary, dochodzonej pozwem. Pozwany nie kwestionuje również wysokości cen określonych w fakturach VAT oraz terminów płatności. W sprzeciwie od nakazu zapłaty wyraźnie wskazuje, że opóźnienie w spłacie zobowiązań związane jest z zaistnieniem okoliczności niezależnych od niego, powodujących trudności z płynnością finansową prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy, w oparciu o przepis art. 535 k.c., zasądził od pozwanego na rzecz powodowej Spółki 45.000,00 złotych z tytułu brakującej kwoty należności głównej wynikającej z faktury VAT nr (...) (pkt 1 ppkt d wyroku).

O odsetkach ustawowych od w/w kwoty orzeczono w oparciu o przepis art. 481 § 1 k.c., zasądzając je od dnia następującego po upływie terminu płatności faktury VAT nr (...).

O odsetkach ustawowych od kwot: 25.000,00 złotych, 10.903,39 złotych i 11.000,00 złotych (pkt 1 ppkt a, b i c wyroku) Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 481 § 1 i 2 k.c., zasądzając je od dni następujących po upływie terminów płatności faktur VAT nr: (...), (...) i (...) do dnia zapłaty przez pozwanego kwot należności głównych wynikających z tych w/w faktur VAT, tj. odpowiednio do dnia 17 października 2013 roku, 2 grudnia 2013 roku i 20 stycznia 2014 roku.

Sąd zasądził również kwotę 1.909,03 złotych tytułem odsetek ustawowych (pkt 1 ppkt e wyroku) wynikłych z nieterminowego uregulowania następujących faktur VAT: (...), (...), (...), (...) i (...).

O odsetkach ustawowych od w/w kwoty orzeczono w oparciu o przepis art. 482 § 1 k.c., zasądzając je od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 18 października 2013 roku.

Na podstawie art. 355 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie, tj. w zakresie, w jakim powódka cofnęła powództwo.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr163, poz. 1349 ze zm.), zasądzając od pozwanego na rzecz powodowej Spółki kwotę 7.410,00 złotych. Na koszty te złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 3.793,00 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 3.600,00 złotych i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych.

Na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), Sąd zwrócił powódce ze Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 898,00 zł tytułem połowy opłaty sądowej od cofniętego powództwa w piśmie procesowym z dnia 24 grudnia 2013 roku.

Z/Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu z pouczeniem o możliwości wnoszenia apelacji.

14 maja 2014 roku